

Sygn. akt II Ka 189/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Pałka

Sędziowie: SSO Anna Łaszczych

SSO Artur Bobiński (spr.)

Protokolant : Marlena Achcińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej Andrzeja Ołdakowskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2017 r.

w sprawie N. K. i R. K.

oskarżonych z art. 280 § 1 k.k.

apelacji prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Pułtusku

z dnia 31 stycznia 2017 r. sygn. akt. II K 481/16;

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Pułtusku do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt: II Ka 189/17

UZASADNIENIE

N. K. i R. K. zostali oskarżeni o to, że w dniu 08.07.2012 r. w P. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu, a nadto z innym ustalonym nieletnim, po uprzednim użyciu wobec D. P. przemocy polegającej na wykręcaniu mu rąk i przytrzymywaniu oraz uderzeniu pięścią w twarz, zabrali w celu przywłaszczenia portfel wraz z pieniędzmi w kwocie 980 zł, telefonem komórkowym m-ki N. (...) o wartości 150 zł, wszystko o łącznej wartości 1.230 zł na szkodę wymienionego

tj. o czyn z art. 280§ 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Pułtusku wyrokiem z dnia 31 stycznia 2017 roku w sprawie II K 481/16

- oskarżonych N. K. i R. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanego im czynu.

- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. H. kwotę 1.180,80 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt i 80/100) złotych, z czego kwota 220,80 (dwieście dwadzieścia i 80/100) złotych stanowi podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu dla oskarżonego N. K..

- zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. K. kwotę 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy i 20/100) złotych, z czego kwota 193,20 (sto dziewięćdziesiąt trzy i 20/100) złotych stanowi podatek VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu dla oskarżonego R. K..

- kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator. Na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2,3 kpk prokurator wyrokowi zarzucił :

- obrazę przepisów prawa procesowego w postaci art.4, 7, 167, 366 § 11 i 410 kpk polegającą na:

- dokonaniu oceny dowodów w sposób dowolny, bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w szczególności w zakresie niesłusznego uznania, że wszystkie zeznania pokrzywdzonego D. P. są niespójne, wewnętrznie rozbieżne, nie zasługują na wiarę i nie mogą być podstawą do dokonania ustaleń stanu faktycznego pomimo tego, że zeznania pokrzywdzonego złożone w początkowej fazie śledztwa były zasadniczo zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego N. K. z dnia 09.07.2012r. 10.07.2012 r. i 11. 07.2012r.

- dokonaniu oceny dowodów w sposób dowolny, bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w szczególności w zakresie oceny jako niewiarygodnych wyjaśnień oskarżonego N. K. złożonych we wstępnej fazie śledztwa, w których trzykrotnie przyznał się do udziału w napadzie rabunkowym na osobie D. P. i opisał jego przebieg,

-zaniechaniu przez Sąd I instancji przeprowadzenia czynności zmierzających do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w tym uzyskania opinii sędowo - psychologicznej dot. D. P. odnośnie stopnia degradacji pokrzywdzonego w czasie zdarzenia tj. w dniu 08.07.2012r albowiem z opinii biegłej M. P. z dnia 30.01.2017r wynika, że nie jest w stanie tego ustalić, a w konsekwencji wyrażeniu niesłusznego poglądu, że zgromadzony materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do wykazania winy oskarżonych sprawstwa czynu z art.280 § 1 kk, co doprowadziło do ich uniewinnienia,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na sprzeczności ustaleń dokonanych przez Sąd I instancji ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i błędnym przyjęciu ,iż materiał ten nie stanowi wystarczającej podstawy do wykazania winy oskarżonych sprawstwa czynu z art.280§ 1 kk, choć wnikliwa analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego,

Podnosząc powyższy zarzut na podstawie art. 427 § 1 i 437 § 1 i § 2 kpk prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Pułtusk do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna i skutkowałą orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

Stosownie do art. 436 kpk Sąd Okręgowy odniesie się jedynie do części zarzutów podniesionych przez prokuratora, albowiem ich uwzględnienie było wystarczające do wydania orzeczenia.

Na wstępie wskazać należy że obowiązkiem Sądu Rejonowego wynikającym z art. 7 kpk, było przeprowadzenie postępowania dowodowego i ustosunkowanie się do wszystkich istotnych dla kwestii odpowiedzialności prawnokarnej oskarżonych dowodów, z uwzględnieniem dyrektyw ich oceny wynikających z tego przepisu. Sąd Rejonowy respektując dyrektywy zawarte w art. 7 k.p.k., miał obowiązek ocenić zebrany w sprawie materiał dowodowy zgodnie ze wskazaniami wiedzy i reguł logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego. Ocena prezentowana przez Sąd Rejonowy nie spełniła tych kryteriów, o czym niżej, co skutkowało przedwczesnym uniewinnieniem oskarżonych

R. K. i N. K. od popełnienia zarzucanego im czynu. Dlatego też Sąd Okręgowy uznał zarzuty naruszenia art. 7 k.p.k., podniesione w apelacji prokuratora za zasadne.

Sąd Rejonowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy nie uchronił się przed naruszeniem art. 7 k.p.k. Skupił się wyłącznie na wypełnieniu wskazań wynikających z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego uchylającego pierwszy wydany w niniejszej sprawie wyrok. O ile wykonał zalecenia Sądu Okręgowego co do oceny zeznań świadka pokrzywdzonego D. P. w kontekście wyników dowodu z opinii biegłego psychologa, o tyle nie ocenił ich w kontekście całokształtu materiału dowodowego. Z pola widzenia Sądu Rejonowego zniknął fakt, że opinia biegłego psychologa jest dowodem o charakterze pomocniczym i z reguły nie może stanowić pierwszoplanowego materiału dowodowego w sprawie. Opinia biegłego psychologa wskazywała na mankamenty źródła dowodowego jakim były zeznania pokrzywdzony D. P.. Opinia psychologiczna nie zwalniała jednak Sądu Rejonowego z obowiązku oceny zeznań pokrzywdzonego w świetle wyjaśnień oskarżonych, w szczególności oskarżonego N. K.. Opinia psychologiczna nie zdyskredytowała w całości zeznań pokrzywdzonego. Sąd Rejonowy zaś całość zeznań pokrzywdzonego powinien ocenić w kontekście całokształtu wyjaśnień oskarżonych, w tym pierwszych wyjaśnień oskarżonego N. K. składanych trzykrotnie w śledztwie, w tym przed Sądem rozpoznającym wnioski o zastosowanie tymczasowego aresztowania. Sąd Rejonowy zbagatelizował te wyjaśnienia, nie nadając im właściwej wagi. Tymczasem dowody z pierwszych wyjaśnień podejrzanego N. K. i pierwszych, a więc spontanicznych zeznań pokrzywdzonego D. P. mogą ze sobą korespondować. Oskarżony N. K. w toku śledztwa dwukrotnie formalnie przyznał się do dokonania rozboju na osobie D. P.. Wskazał, że czynu tego dopuścił się wraz z R. K. i jego młodszym bratem D. K.. Wyjaśnił, że podczas gdy oni trzymali pokrzywdzonego, D. K. zabrał pokrzywdzonemu 30 zł. Nawet w toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania, przed Sądem oskarżony N. K., nie przyznając się formalnie do dokonania rozboju, złożył wyjaśnienia, z których wynikało, że przytrzymywali ręce pokrzywdzonemu a ktoś zabrał mu pieniądze i telefon. Te wyjaśnienia oskarżonego Sąd Rejonowy winien podać konfrontacji z zeznaniami pokrzywdzonego, który konsekwentnie wskazywał 3 sprawców czynu, w tym obu oskarżonych oraz jednego nieletniego. Sąd Rejonowy nie uczynił tego w sposób prawidłowy.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy rozważy również czy ewidentne rozbieżności w drugorzędnych okolicznościach wynikające z zeznań pokrzywdzonego D. P. mogą spowodować, że jego zeznania i wskazane wyjaśnienia oskarżonego N. K. to konfabulacja. Sąd Rejonowy rozważy w świetle opinii psychologa, czy pokrzywdzony mógł wymyślić całą sytuację i konfabulować w kontekście tego, że u oskarżonego N. K. nie rozpoznano tendencji do konfabulacji. Sąd Rejonowy będzie miał na uwadze i to, że pierwsze obciążające oskarżonych zeznania świadek złożył już następnego dnia rano. Rozważy również, czy ewentualna jak się wydaje zbieżność co najmniej części zeznań pokrzywdzonego i wyjaśnień oskarżonego N. K. może być dziełem przypadku.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w jak najszerszym zakresie skorzysta z instytucji art. 442 § 2 k.p.k., poprzestając na ujawnieniu dowodów. Bezpośrednio przeprowadzi jedynie dowód z wyjaśnień oskarżonych i zeznań pokrzywdzonego. Sąd Rejonowy rozważy wszelkie wątpliwości co do relacji pokrzywdzonego D. P. nie tylko w kontekście opinii biegłego psychologa ale również w kontekście wyjaśnień oskarżonego N. K.. W wypadku niepotwierdzenia wątpliwości co do ewentualnego udziału obu oskarżonych w zdarzeniu z pokrzywdzonym rozważy, czy oskarżonym można przypisać rozbój w typie podstawowym czy uprzywilejowanym ewentualnie inne przestępstwo włącznie ze ściganymi z oskarżenia prywatnego, jeżeliby ustalił, że nie doszło do zaboru jakiegokolwiek rzeczy należącej do pokrzywdzonego.

Mając na uwadze wyżej przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.